



Arrest

nr. 52 295 van 1 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 12 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2010.

Gelet op de artikelen 51/4 en 39/77 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. TIELEMAN, loco advocaat K. HENDRICKX, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 oktober 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Sierra Leone van Temne origine afkomstig van Matakray, district Bombali. Uw vader was chieft van het dorp en leider van de Poro-gemeenschap. Uw ouders waren gescheiden en u groeide op bij uw moeder, die overleed op 6 januari 1999 bij de aanval van de rebellen op Freetown. Uw vader overleed in januari 2006. U bleef alleen achter met uw oudere broer Alpha Sesay. Na 14 dagen kwamen leden van de poro society en de 'Gbolies' (diegenen die instaan voor de installatie van de chieft) langs bij uw broer. Ze zeiden dat uw vader een bericht had nagelaten dat uw broer zijn opvolger zou worden. Uw broer reageerde niet, maar meldde u nadien dat hij niet akkoord ging. De leden van de poro society en de 'Gbolies' kwamen een tweede keer langs en uw

broer antwoordde dat hij niet akkoord ging. U was in het woud toen u mensen hoorde zeggen dat als Alpha nog zou discussiëren, ze hem 's nachts zouden doden. Hij zou in zijn slaap achterblijven. U liep weg en vertelde dit aan uw broer. U hielp uw broer te vertrekken. Hij nam een wagen naar zijn vriend A.(...) R.(...) in Freetown. U zag hem voor het laatst. U keerde terug naar het dorp. U hoorde dat u gezocht werd, omdat u misschien zou weten waar uw broer was. U vluchtte naar Freetown. U leefde er op straat en leefde vooral 's nachts. U droeg ladingen goederen van de markt naar de huizen van de kopers en kreeg zo wat eten. U zocht hulp bij de politie in Freetown, maar ze zeiden dat ze niets konden doen, dat ze niet tussenkwamen in de traditie. U hoorde op de radio dat u en uw broer gezocht werden. In 2008 hoorde u opnieuw dat jullie gezocht werden. Er werd gemeld dat u 18 jaar geworden was en u ook in aanmerking kwam voor de opvolging, wanneer Alpha niet gevonden werd. Op een avond zocht u eten en werd u aangereden door een wagen. U liep weg en geraakte bewusteloos. Een man, A.(...) R.(...), bracht u naar de dokter. Hij contacteerde de katholieke priester, die uw broer kent. U vernam dat uw broer A.(...) in Nederland verblijft. De katholieke priester bracht u naar Murray Town in 2008. U bleef er ongeveer een maand en de mensen in de buurt begonnen u te verdenken van problemen te hebben. U keerde even terug naar uw leven op straat. De priester Father J.(...) bracht u naar Boye Lane, waar u alleen woonde van 2008 tot 2010. De priester Father J.(...) regelde met drie voor u onbekende mensen uw reis. Drie mensen kwamen bij u langs op 11 oktober 2010. Ze zeiden dat ze waren gekomen om uw leven te redden. Uw naam werd geroepen en u kwam buiten. Ze toonden het krantenartikel, aan hen gegeven door de priester Father J.(...), waarin stond dat u werd gezocht en u volgde hen. Ze brachten u naar de luchthaven. U hebt Sierra Leone per vliegtuig verlaten op 11 oktober 2010. U werd op 12 oktober 2010 op de luchthaven van Zaventem, België tegengehouden omdat u in het bezit was van een vervalst paspoort (n°0279337 op naam van A.(...) K.(...) K.(...), geboren te Freetown op 8.4.1982) met een Schengenvizum type C met nummer F63772633 afgegeven door de Franse ambassade te Guinee (zie verslag Federale Politie BN/6941/10 en PA/376/VVR dd.12.10.2010). U werd overgebracht naar het INAD-centrum met het oog op teruggrijping. U vroeg later op 12 oktober 2010 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van uw vrees gedwongen te worden uw vader als chieft op te volgen en gedwongen te worden geïnitieerd in de poro-gemeenschap, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u hebt verbleven in Freetown van 2006 tot 2010 zonder noemenswaardige problemen. Het feit dat u gedurende vier jaren in de hoofdstad kon verblijven en u uitdrukkelijk verklaart geen problemen te hebben gekend in Freetown (zie gehoor CGVS, p.10), relateert uw beweerde vrees voor vervolging door leden van de poro-gemeenschap. U verklaart niet meer naar uw dorp te zijn teruggekeerd sinds u het dorp verliet in 2006 (zie gehoor CGVS, p.7). Hoewel u beweert twee keer een radiobericht te hebben gehoord waarin u en uw broer werden gezocht (zie gehoor CGVS, p.3 en p.10), werd er hieraan duidelijk geen gevolg gegeven en kende u geen ernstige problemen in Freetown. Uw verklaring dat u gedurende vier jaren ondergedoken leefde in Freetown, dient ernstig te worden gerelativeerd. Zo blijkt dat u ladingen naar huis bracht van degenen die op de markt hadden gekocht (zie gehoor CGVS, p.3), dat u bij mensen thuis kwam om hun haar te knippen (zie gehoor CGVS, p.4) en dat u met de priester naar iemand van uw dorp ging om uw echte leeftijd te kennen (zie gehoor CGVS, p.11). Dit laatste gegeven tast de ernst van uw beweerde vrees grondig aan. U beweert een vrees te koesteren voor de leden van de poro-gemeenschap van uw dorp Matakay, waardoor het weinig aannemelijk is dat u doelbewust een dorpsgenoot opzoekt.

Overigens dient te worden opgemerkt dat u na het vertrek van uw broer nog in het dorp verbleef, hoewel u beweert dat na de oudste zoon, de volgende zoon de opvolger van de chieft wordt (zie gehoor CGVS, p.8). Het lag dus voor de hand dat u – als volgende zoon – zou gevraagd worden om uw vader op te volgen, hetgeen u echter niet wilde (zie gehoor CGVS, p.8). Uw verklaring om in het dorp te

blijven, met name dat u niet aangevallen was door hen en dat degene die een probleem heeft, alleen wordt beschouwd, waarmee u bedoelt dat u niet door hen werd gevisieerd (zie gehoor CGVS, p.7), overtuigt niet. U voegt immers later in hetzelfde gehoor toe dat u werd gezocht om te weten te komen waar uw broer was (zie gehoor CGVS, p.8). Het is in het licht van het voorgaande merkwaardig dat u geen actie ondernam om gelijktijdig met uw broer te ontkomen aan de opvolging en de initiatie in de poro-gemeenschap. U verklaart dat u niet samen met uw broer vluchtte, omdat u op dat moment nog niet aangevallen of betrokken was in de situatie (zie gehoor CGVS, p.9). Het is weinig aannemelijk dat u met uw broer de situatie niet zou hebben besproken en jullie geen oplossing zouden hebben gezocht voor jullie beiden.

Daarbij dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt met betrekking tot uw vluchtaanleiding, namelijk het verschijnen van een krantenartikel "Abdulai Sesay runs away from 'poro' initiation" in The Nation op 2 augustus 2010. Het is merkwaardig dat het artikel van augustus 2010 het heeft over uw plotse verdwijning ('sudden disappearance') uit het dorp, terwijl u beweert al sinds 2006 uit het dorp te zijn gevlucht en ondergedoken te hebben geleefd in Freetown tot 2010. Verder wordt er geschreven: "According to those familiar with the poro society, the tradition has something to do with rituals and magical powers alien to their family religion". Uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat de poro-gemeenschap zo verspreid is in Sierra Leone en algemeen bekend is als een traditionele gemeenschap waarbij rituelen worden uitgevoerd (zie informatie administratieve dossier), waardoor het op zijn minst bevreemdend is dat een artikel in een Sierraleonense krant uitleg dient te verschaffen over wat de poro-gemeenschap is. Tevens is het merkwaardig dat in een krant het volgende wordt geschreven: "The family member says wherever Abduali Sesay has sought refuge, he should stay there as the members of the poro society are still hunting for him and his elder brother A.(...) S.(...)", omdat dit informatie is die weinig of geen waarde heeft voor een breed lezerspubliek. Al deze vaststellingen laten toe om te concluderen dat dit artikel eerder gesolliciteerd overkomt. Aldus maakt u niet aannemelijk dat u na het verschijnen van dit krantenartikel gezocht werd met het oog op vervolging en besloot om het land te verlaten.

Verder dient te worden opgemerkt dat u vage verklaringen aflegt over uw beweerde vrees voor initiatie bij de poro-gemeenschap. U vreest de leden van de poro society van Matakay, maar u blijkt geen namen van deze leden te kunnen noemen (zie gehoor CGVS, p.8). U kunt aldus niet preciseren door wie u wordt gezocht met het oog op vervolging. Bovendien blijkt u de voorganger van uw vader niet te kennen, noch te weten wanneer uw vader chieft geworden is (zie gehoor CGVS, p.9). Het is weinig aannemelijk dat uw vader zijn zonen niet meer zou hebben verteld over zijn chieftancy.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De overige door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De door u neergelegde informatie over de Poro (artikel Poro van Wikipedia, Secret Societies van Liberian Forum, 'The African Roots of the Amistad Rebellion', Country Report Sierra Leone van US Department of State) betreft algemene informatie, waarin u persoonlijk niet wordt vermeld. De beschikking van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst betreft de tweede asielaanvraag van A.(...) S.(...) in Nederland die werd ingewilligd, maar vermeldt niet de door hem aangehaalde asielmotieven noch de redenen waarom zijn tweede asielaanvraag werd ingewilligd. U legt verschillende documenten neer (mail van Father J.(...) aan Alpha Sesay, getuigenis van Father I.(...) B.(...) voor A.(...) S.(...), doopselcertificaat van A.(...) S.(...), lidkaart van Holy Cross Church van A.(...) S.(...), geboortecertificaat van A.(...) S.(...)) die eveneens A.(...) S.(...) betreffen en waarin u niet persoonlijk wordt vermeld. U legde overigens geen documenten voor om uw identiteitsgegevens, zoals opgegeven in het kader van uw asielaanvraag, te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker *“roept een schending in van de materiële motiveringsplicht”* en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker werd door de luchthavenpolitie betrapt op reizen met een vervalst paspoort met schengenvizum voor Frankrijk *“Aan betrokkene wordt de toegang tot het grondgebied geweigerd, omdat er in zijn paspoort (...) valse immigratiestempels staan”* (stuk 8). Verzoeker was voorts in het bezit van een geboortecertificaat en een studentenkaart. Aan zijn verzoekschrift werd zonder enige uitleg een fotokopie van een bladzijde uit zijn originele paspoort toegevoegd maar verzoeker legt nog steeds het originele document niet neer. Volgens de kopie van het paspoort dat werd uitgegeven op 24 december 2008 is verzoeker student, wat niet te rijmen valt met zijn verklaringen slechts tot 2005 school te hebben gelopen en sinds 2006 in Freetown op straat te leven. Overigens ontkende verzoeker tijdens het CGVS-verhoor uitdrukkelijk ooit in het bezit te zijn geweest van een eigen paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) wat aldus manifest gelogen is. Voorgaande vaststellingen houden een negatieve indicatie in met betrekking tot verzoekers algehele geloofwaardigheid.

3.2. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag op zijn problemen met de Poro gemeenschap van Matakay gezien hij, na zijn broer, tweede in lijn is om zijn in 2006 overleden vader op te volgen als chieft.

3.3. Ter staving legt verzoeker een krantenartikel neer over zijn problemen en deze van zijn broer, algemene informatie over de Poro gemeenschap en documenten betreffende Alpha Sesay. Waar het verzoekschrift benadrukt dat Alpha Sesay in Nederland asiel heeft verkregen op basis van dezelfde asielmotieven als verzoeker en aldus *“kan niet ontkend worden dat dit gegeven toch ten volle bijdraagt aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker en mede in overweging moeten worden genomen ter beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker”*, gaat verzoeker er aan voorbij dat er geenszins een verwantschap met Alpha Sesay is aangetoond en de beoordeling van een asielaanvraag door de Belgische instanties op individuele basis gebeurt. Uit de neergelegde stukken over Alpha Sesay kan immers enkel worden afgeleid dat hij een broer heeft die niet bij naam wordt genoemd. Het neergelegde krantenartikel is het bewijs dat het artikel gepubliceerd is maar bewijst geenszins dat de inhoud ervan authentiek is en bijgevolg is dit niet voldoende om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen. Bovendien is het uitgeven van kranten een commerciële activiteit en worden artikels tegen betaling gepubliceerd, wat hun bewijswaarde bijzonder relatief maakt. Het neergelegde krantenartikel is bovendien niet conform verzoekers verklaringen waar de journalist in augustus 2010 de *‘plotse verdwijning’* van verzoeker meldt terwijl hij al in 2006 zijn dorp ontvluchtte. Voorts komt de vage uitleg over de Poro gemeenschap *“According to those familiar with the poro society, the tradition has something to do with rituals and magical powers alien to their family religion”* voor als gefabriceerd voor onderhavige procedure aangezien uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Poro gemeenschap zeer verspreid is in Sierra Leone en er algemeen gekend is als een traditionele gemeenschap waarbinnen rituelen worden uitgevoerd en het aldus allerminst geloofwaardig is dat de Sierra Leoneanse bevolking dergelijke uitleg over de Poro gemeenschap behoeft. Verzoekers opmerking dat *“de journalist van het krantenartikel ook geatten(t)[d]eerd kan zijn op deze situatie door de Kamara familie (...) De Kamara familie wil niemand leveren voor de opvolging en heeft er belang bij om bekend te maken dat deze twee zonen worden gezocht en gevonden”* blijft ongestaafd en kan geenszins de opmerkelijkheden over het artikel verklaren, zodat aan dit stuk geen geloof kan worden gehecht.

Bovendien verklaarde verzoeker het tegendeel tijdens het verhoor met name *“De Kamara familie is er nog. Zij willen chieft worden, maar op tijd dat nog niet voor hen is”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 11).

3.4. Verzoekers verklaringen inzake de Poro gemeenschap kunnen evenmin overtuigen. Hij is immers onwetend over de namen van de leden die hem zoeken, over het jaar waarin zijn vader leider werd en over de voorganger van zijn vader. Verzoekers verklaring dat zijn ouders gescheiden waren en hij en zijn broer door hun moeder werden opgevoed, kan geenszins zijn verregaande onwetendheid verschonen te meer nu hij zelf –zeker als zoon van een Porochief- ook geïnitieerd diende te worden. Het is immers redelijk te verwachten dat verzoeker een zekere kennis heeft aangaande de reden van zijn vlucht uit Sierra Leone en de opvolging binnen de Poro gemeenschap. Voorts tracht verzoeker zijn klaarblijkelijke onwetendheid over de Poro leden te wijten aan *“een probleem van vraagstelling”*, stelt hij dat *“elk lid een nieuwe naam krijgt zodra hij geïnitieerd is”* en somt vervolgens verschillende namen op. Verweerder meent terecht dat deze post factum verklaring gekunsteld is. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker uitdrukkelijk antwoordde *“Ik ken geen namen”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). De opsomming in het verzoekschrift kan bijgevolg bezwaarlijk overtuigen. Ten slotte blijkt verzoeker, ook ter terechtzitting, onwetend over de situatie in zijn dorp na de dood van zijn vader terwijl uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze gemeenschap jongens op jonge leeftijd initieert, een belangrijke politieke en traditionele rol vervult, en het aldus niet aannemelijk is dat deze rol gedurende meer dan vier jaar vacant bleef.

3.5. De geloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven worden verder ondergraven door de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn verblijf in Freetown tussen 2006 en 2010 geen problemen kende met Poro leden. Daargelaten dat uit het CGVS-verhoor niet ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker in Freetown soms als kapper werkte voor zijn problemen met de Poro gemeenschap begonnen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), blijkt duidelijk dat verzoeker sinds 2006 ladingen vervoerde, hij *“werkte voor mensen”*, *“ik bracht de ladingen naar hun huizen”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) en zoals de bestreden beslissing terecht stelt *“Zo blijkt dat u ladingen naar huis bracht van degenen die op de markt hadden gekocht (zie gehoor CGVS, p.3), dat u bij mensen thuis kwam om hun haar te knippen (zie gehoor CGVS, p.4) en dat u met de priester naar iemand van uw dorp ging om uw echte leeftijd te kennen (zie gehoor CGVS, p.11). Dit laatste gegeven tast de ernst van uw beweerde vrees grondig aan. U beweert een vrees te koesteren voor de leden van de porogemeenschap van uw dorp Matakay, waardoor het weinig aannemelijk is dat u doelbewust een dorpsgenoot opzoekt”*. Verzoeker is niet ernstig wanneer hij beweert *“Het was enkel de priester die naar een “familielid” (in de ruime zin van het woord) van verzoeker in Freetown ging om zijn echte leeftijd te kennen”*. Uit het gehoorverslag blijkt immers duidelijk dat verzoeker samen met de priester naar een dorpsgenoot ging *“Hoe kreeg u geboortecertificaat? Van de priester Hoe kreeg hij het? We gingen naar iemand om mijn echte leeftijd te kennen. Waar ging u? We gingen naar iemand die in het dorp had gewoond. Naam? Ik ken niet zijn naam. We vroegen mijn echte leeftijd. Hoe komt het dat die persoon uw leeftijd kent? Hij kent mijn familie. Ik kende mijn leeftijd voordien, mijn vader vertelde mijn leeftijd aan mijn moeder toen ik op school zat”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 11).

3.6. De commissaris-generaal vindt het voorts merkwaardig dat verzoeker niet samen met zijn broer vluchtte en stelt *“U verklaart dat u niet samen met uw broer vluchtte, omdat u op dat moment nog niet aangevallen of betrokken was in de situatie (zie gehoor CGVS, p.9). Het is weinig aannemelijk dat u met uw broer de situatie niet zou hebben besproken en jullie geen oplossing zouden hebben gezocht voor jullie beiden”*. Verzoeker meent daarentegen *“Op dat ogenblik [lees: moment waarop verzoekers broer vluchtte] had verzoeker echter ook al de intentie om te ontsnappen want hij wist dat vanaf het moment dat het dorp op de hoogte zou zijn dat zijn broer ontsnapt was, hij de volgende zou zijn”*. Deze bewering druist in tegen zijn eerdere verklaring en is niet in overeenstemming met zijn gedrag nu hij slechts een week later zijn dorp ontvluchtte. Aldus blijft de motivering van de bestreden beslissing op dit punt gehandhaafd.

3.7. Waar verzoeker beweert *“dat aan verzoeker sinds zijn aankomst in België zware medicatie wordt toegediend als gevolg van achtervolgingswaan, hetgeen zeker een invloed kan hebben gehad op de kwaliteit van het afgelegde verhoor”*, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het verhoor vertelde te dromen *“ik weet niet of het echt is, dat ze achter mij lopen”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Verzoeker, noch zijn advocaat maakten evenwel gewag van de inname van zware medicijnen die het gehoor zouden bemoeilijken. Voorts blijkt nergens uit het gehoorverslag dat er sprake was van problemen met

verzoeker. Bovendien stelt het medisch attest van dokter Wuyts dat verzoeker “*niet incoherent*” is, de “*suggestieve diagnose van psychose sterk te betwisten*” en wordt verwezen naar PTSD en aldus naar verzoekers ervaringen vooraleer asiel aan te vragen. Echter verzoekers eventuele psychische problemen kunnen geen verband houden met de beweerdte asielmotieven die ongeloofwaardig zijn en verzonnen voorkomen. Ten slotte geeft verzoeker zelf toe “*dat in het gehele asielrelaas geen enkele tegenstrijdigheid kan opgemerkt worden*”.

3.8. Waar verzoeker “*dui[d]t daarenboven op een subjectieve interpretatie van het relaas van verzoeker*” kan worden vastgesteld dat de commissaris-generaal zowel de verklaringen als de documenten van verzoeker met afdoende zorgvuldigheid in overweging heeft genomen maar dat verzoeker nalaat de essentie van zijn relaas te bewijzen. Met name toont verzoeker niet aan wie zijn vader was, noch toont hij aan dat een 75-jarige Chief slechts twee kinderen had die zeven jaar verschillen. Ten slotte wordt evenmin aannemelijk gemaakt dat de Poro gemeenschap meer dan vier jaar zou wachten op een opvolger te meer nu niet enkel verzoekers familie in aanmerking komt voor de troonopvolging maar ook de Kamara familie die hier tegenover niet afkerig stond.

3.9. Met betrekking tot verzoekers verwijzingen naar algemene mensenrechtenrapporten en artikelen dient te worden vastgesteld dat dergelijke algemene verwijzingen niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Het voordeel van de twijfel kan ten slotte slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54) wat in casu niet het geval is. De verklaringen van verzoeker zijn mogelijk niet geheel tegenstrijdig maar wel vaag over de Poro gemeenschap en onvoldoende nu verzoeker niet toelicht wie gedurende vier jaar de taken van de Poro leidt. De brief van priester Joe Turay betreft in essentie verzoekers broer en kan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen niet herstellen.

3.10. Ten overvloede merkt de Raad op dat de ernst van verzoekers problemen, voor zover waarachtig –quod non-, volledig wordt ondermijnd door zijn nalaten, na een weigering van een politiekantoor om verzoeker te helpen, te pogen beroep te doen op enige andere vorm van nationale bescherming (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Verzoeker beweert immers slechts problemen te hebben met enkele Poro leden, niet met de Sierra Leoonse overheid.

3.11. Derhalve brengt verzoeker geen afdoende bewijs aan van zijn bewering de Poro gemeenschap te vrezen. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) maar licht dit niet nader toe.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K . ROSIER

K. DECLERCK